

LAVIDETVR!

A kecskeméti Piarista Iskola felső tagozatának diáklapja
I. ÉVFOLYAM, I. SZÁM

2022/NYÁR

INTERJÚ

Telek Péter Pállal

OLVASÓSAROK

Farkas Viola novellája

AJÁNLÓK

könyv, film, sorozat

PROGRAMAJÁNLÓ A NYÁRRA

KERESZTREJTVÉNY

VERSEK, RAJZOK

RECEPT

BÚCSÚZÓ

REJTVÉNYEK, VICCEK

Tartalom

Köszöntő	2
Interjú	3
Közvélemény-kutatás	4
Ajánló	5
Rajzverseny	6
Versíró verseny	7
Olvasósarok	9
Nyári programlehetőségek	11
Recept	12
Búcsúzunk	13
Rejtvény	15
Viccek	15

A LAUDETUR! című
újságunkkal mostantól
negyedévente
találkozhatsz!

Köszöntő

Kedves Olvasók! Köszöntünk benneteket iskolaújságunk, a LAUDETUR! első kiadványában. Ez egy új kezdeményezés, szeretettel készítettük nektek. Próbáltunk hasznos és érdekes tartalmakat készíteni, beletettük szívünket-lelkünket. Nekünk rengeteg örömet szerzett az is, hogy megírhattuk ezen oldalakat. Reméljük, a ti tetszésedet is elnyeri. Izgatottan várjuk visszajelzéseiteket, és a későbbiekben töletek is a cikkeket, ötleteket. A szerkesztőség nevében jó olvasást, jó szórakozást kívánok!

Papp Sára Amira, főszerkesztő

Nagy örömmel értesültem róla, hogy a diákönkormányzat iskolaújság szerkesztésébe kezd. Valóban nagy vállalkozás ez, a nyilvános „szereplés” kockázatával is együtt jár, mégis több szempontból örömet hozhat a felső tagozat életébe.

Egyrészt a szerkesztők és a cikkírók szeretettel tehetik bele munkájukat és sokat tanulhatnak is az alkotás folyamatából, a kommunikáció módszereiről és kihívásairól is. Az alkotók oldaláról célok is megfogalmazódhatnak: azt szeretnénk, ha iskolánk ilyen, vagy olyan legyen az újságunk hatására. Erősebb közösség? Kalazanci Szent József jobb követői? A világot jobban megértő, gondolkodó csapat?

Másrészről az olvasók is felismerik magukat a lapokon, új ismeretekhez juthatnak, vagy egyszerűen csak élvezhetik a szavak és a képek játékosságát vagy komoly üzeneteit.

Ferenc pápa különösen is fontosnak tartja, hogy a sajtó munkatársaival szóba álljon. Majdhogynem az újságírók voltak az első társaság, akiket meghívott magához. Elmondta nekik, hogy nagyon fontos munkatársainak tekinti őket abban, hogy még több emberhez eljuthassanak az üzenetei, illetve az emberek az újságírók segítségével jobban megértsék azokat. Ha valahová utazik, a repülőn rögtön sajtótájékoztatót tart, ahol személyesen is lehet őt kérdezni.

Napjainkban a propaganda és az álhírek világát éljük, amikor akár hazugságok terjesztésére is használják a televíziókat, újságokat, internetes felületeket. Bízatlak titeket, hogy most induló újságokkal építsetek egy jobb világot, ahol öröm újságot olvasni, nem kell senkinek botrányoktól félnie. Magam is emlékszem, diákkoromban egy-egy iskolaújság megjelenésekor milyen örömmel és izgalommal vettük kezünkbe a frissen nyomtatott cikkeket. Utána összefutunk a folyosón és vannak már személyes visszajelzéseink és kérdéseink is egymás felé. Valahogy így: „Olvastam az újságban, hogy... Nem is tudtam, hogy... Úgyhogy most személyesen is megkérdem...”

Sok sikert és örömet kívánok a most induló közös munkához, az iskolaújság szerkesztéséhez és írásához!

Szakál Márton Ádám SP, Tartományfőnök

Interjú

Minden lapszámban megszólaltatjuk egy-egy tanárunkat. Elsőként Telek Péter Pál tanár urat, korábbi felsős tagozatvezetőt, a 8.a osztályfőnökét „faggatjuk”. Kevesen tudják róla, hogy társszerzőként több könyvet is jegyzett. Erről, és még sok más érdekességről mesélt nekünk.

- Hol született, hol töltötte gyermekkorát?

- Szentendrén születtem, ez egy gyönyörű Duna-parti város, és Pilisszentkereszten nőttem fel, ez pedig egy pilisi, hegyi falu. Szüleim pedagógusok, édesapám matek-fizika szakos tanár, édesanyám pedig alsós tanító volt.

- Miért éppen tanár szeretett volna lenni?

- A szülői minta meghatározó volt, nagyon más nem is akartam csinálni. Gyerekkoromban érdekelték a madarak, volt egy időszak, amikor ornitológus szerettem volna lenni, emellett érdekelt a papi hivatás, de azt is inkább szerzetes tanárként egyszerűre.

- Mi volt a kedvenc tantárgya?

- Minden tantárgyat szerettem, mindig másik volt a legkedvesebb. Felső tagozatban a történelem és a földrajz, néha a fizika. Matematikából jó voltam, kedveltem is, de sosem tartozott a kedvenc tantárgyaim közé, ennek ellenére középiskolában sokáig matematika-német szakos tanárnak készültem. Az utolsó előtti évre kezdett el jobban feljönni a francia, illetve a latin és a magyar. Gimnáziumban volt egy nagyon jó, karizmatikus magyartanárom, és azt hiszem, az ő hatására gondoltam úgy, hogy ezt a tantárgyat nem csak órai szinten kedvelném, hanem tanítani is szeretném.

- Hányszor volt osztályfőnök?

- A történelem fintora, hogy egyetlen osztályomat sem vittem végig. Az első osztályomat Piliscsabán hetedikig vittem, utána jöttem el Kecskemétre, itt egy osztályom volt, amit nem teljes egy évig tanítottam. Utána, amikor a piaristákhoz kerültem, akkor egy hetedikes osztályt kaptam meg félévkor, és azt vittem végig. Utána kezdtem egy újabb osztályt, amelyet hatodikban adtam át, és az utolsó osztályomat szintén hetedikben kaptam. Tehát minden évfolyamon voltam osztályfőnök, de egyiket sem vittem végig.

- Miért tartja fontosnak a tantárgyát?

- A magyaron belül az irodalom, ami közelebb áll a szívemhez. Azt gondolom, hogy azzal lehet jobban megragadni a gyerekeket. Bár egyetlenemet végeztem, és tanítottam gimnáziumban is, de én elsősorban az

általános iskolás korosztályt kedvelem. Ott látom nagyobb szabadságát annak, hogy az ember a tantárgyán keresztül az életre próbáljon nevelni. Olyan értékeket megmutatni, olyan kreatív, alkotó feladatokat adni, amelyben ők is nem elsősorban az irodalmi fogalmakat, hanem értelmezni tanulják meg a körülöttük lévő világot, és az alkotótehetségükre is rátalálhatnak. A nyelvtan pedig olyan, amit szeretnék nagyon másképp tanítani, mint ahogy a tankönyv előírja, mert azt gondolom, nagyon száraz, és nagyon nehéz a 10-14 éves korosztálynak ezeket a fogalmakat megtanulni. Viszont a felvételi erre alapul, így nem tudtam ezeket teljesen elhagyni.

- Mennyire van megelégedve a mai diákokkal?

- Sokaktól hallom, hogy a mai gyerekek motiválatlanok, semmire sem lehet őket rávenni. Tény, hogy nagyon mások, mint amilyenek mi voltunk, és mások, mint a pályám elején, de azt gondolom, semmivel sem rosszabbak. Nem mondhatjuk, hogy semmivel sem lehetne velük kapcsolatot teremteni, vagy bevonni őket a munkába. Azt gondolom, a tanár kreativitásán, és az összhangon az osztály és ő közötté múlik, hogy tud

olyan típusú feladatokat kitalálni, olyan hangnemben megszólalni őket, hogy kedvvel legyenek ott az órán, ne csak túlélni akarják, és tényleg élményszerű legyen egy óra és az ahhoz kapcsolódó feladat. Tehát nekem jó a véleményem a mai diákokról, és velük is jól megtalálom a hangot.

- Milyen érzés piarista tanárnak lenni?

- Az, hogy egyházi iskolában dolgozok, az mindenképp nagyon fontos, az első iskolám egy nagy, budapesti általános iskola volt, aztán voltam alapítványi iskolában, és voltam itt, Kecskeméten is rövid ideig nem egyházi iskolában, de azt gondolom, az a plusz, ami egy egyházi iskolában, felelős, katolikus emberként képviselni tudok, az sokkal több, mint amit egy átlagos általános iskolában megtehetnék. A piarista nevelés ezen belül is egy pluszt jelent.

- Vannak gyermekei?

- Igen, négy fiam van. A mi családnak már csak ilyen fiús, mi is hárman voltunk fiúk és nekem is négy fiam van. Hárman azelőtt születtek, mielőtt ideköltöztem, a legkisebb már itt született. Mindannyian az ének-zenei általános iskolában kezdték tanulmányaikat, most már csak egyikük jár oda. A legnagyobb a piarista gimnáziumban érettségizik, a következő a refibe jár, a harmadik pedig Pannonhalmára a bencésekhez.

- Mit csinál szívesen szabadidejében?

- Van olyan hobbi, ami hobbinak indult, de pénzkereseti forrásnak is beillő dolog. Könyveket szerkesztek, ezek is egyébként egyházi könyvek,

egy időben ez volt a fő tevékenységem és ebből éltem, de a mai napig előfordul, hogy ilyenekben részt veszek. Ez egy olyan hobbi, ami egyben munka is. Az egyéb szabadidőmben az utazás, azon belül is a vonatozás. Főleg a gyerekeimmel szeretek, mert sikerült őket is „megfertőzni” ezzel a szenvedéllyel. Szeretünk vonatról vonatra szállva bejárni egy területet, országrészt. Elsősorban Magyarországon belül szeretek kirándulni.

- Milyen zenét hallgat szívesen?

- Klasszikus zenét szeretem, azon belül a barokkot. Bach a kedvenc zeneszerzőm. Minden, ami barokk zene, az megnyugtat, ki tud szakítani a hétköznapi szürkeségéből. Ha pedig könnyűzenéről van szó, akkor szinte bármi, csak magyar legyen. Fiatalabb koromban szerettem a magyar rockzenét, és a mai napig azokat a számokat, amiben ritmus van, de azért valamilyen dallam is.

- Milyen könyveket olvas szívesen?

- Nem sok időm van rendszeresen olvasni, szépirodalmi műveket elvértve, inkább nyári szünetben szoktam olvasni. Lelkiségi könyveket szoktam, ami segít a lelki elmélyülésben. A kedvenc íróm Fekete István, az ő műveit, talán mondhatom, hogy száz százalékig ismerem. Gyerekkorom óta olvasom, ami pedig azóta jelent meg, azokat is elolvastam és gyűjtöm is. Ő az egyetlen író, akinél teljességre törekszem, az ő természetszemlélete, világnézete, élethez való hozzáállása kicsit olyan, mint a barokk zene, abban minden benne van, a békesség, a nyugalom és a feltöltődés.

Virág Eszter

Közvélemény-kutatás

Ez a kis rovat igazából a mi segítségünkre készült. Itt (abban az űrlapban, amit a QR-kód rejt) elmondhatjátok javaslataitokat és építő jellegű kritikát is fogalmazhattok meg az újonnan megjelent Iskolaújságunkról, amiket természetesen nagyon várunk. Az ajánlókba is belevonnánk titeket, ezért ezzel kapcsolatban is vannak kérdések. Kíváncsiak vagyunk arra is, hogy mi a véleményetek erről a kezdeményezésről! Mi már tükkön ülve várjuk válaszaitokat!

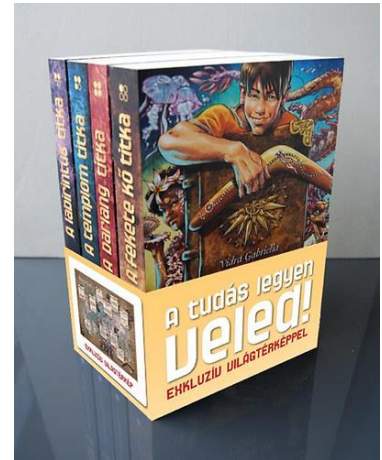
Az iskolaújság szerkesztősége

Ajánló

Könyv: Vidra Gabriella - A tudás könyvei-sorozat

Mit tehet négy kamasz, ha egy pusztító erő meg akarja fosztani az emberiséget a tudástól? Ebben a kalandos utazásban nem csak térben, hanem időben is eltávolodnak hazájuktól, hogy megmentsek az évszázadok alatt összeszedett tudást. Hónapokon keresztül tanulnak, és végigjárják az összes kontinenst a gonosz, Mar-Tör megállítása érdekében. Ajánlom mindazoknak, akik szeretik az izgalmas kalandregényeket, hiszen ezek a rendkívüli fiatalok szinte minden oldalon életüket kockáztatják, ha pedig valaki kitartóan végigjárja a négy gyerekkel ezt az utat, az előtt egy romantikus szál is kibontakozhat a végére. Olvasás közben nem csak irodalmi élményben lehet részünk, hanem megismerhetjük különböző népek kultúráját. Elsősorban 12-14 éveseknek ajánlom. (Virág Eszter)

Film: A titok: Merj álmodni

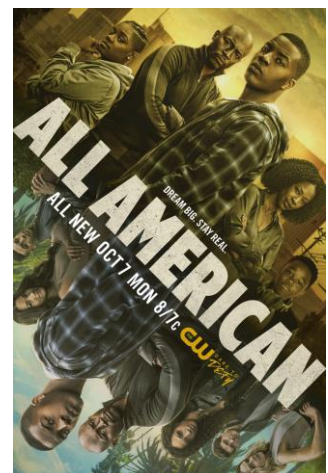
Egy özvegyet sorozatos szerencsétlenségek érik: feltaláló férje halála után hatalmas adósságot halmoz fel, és ha ez még nem lenne elég, a háza is lakhatatlanná válik. Majd egyszer csak – úgy tűnik – szinte a semmiből megjelenik egy férfi, aki életbölcösségeivel és pozitívásával szebbé varázsolja mindennapjaikat. Mit tehetünk, ha boldogabbak szeretnénk lenni? A válasz egyszerű: gondoljunk a jó dolgokra, azok pedig egy idő után ránk találnak. Ezzel a vidám történettel kiszakadhatunk a hétköznapi szürkeségéből, monotonitásából, reménytelenségünket pedig pillanatok alatt kiűzi belőlünk. Könnyed családi kikapcsolódás lehet, hiszen minden korosztály számára „fogyasztható” és élvezhető film. (Virág Eszter)

Sorozat: Spencer (2018-)

Az élet sok nehézséggel jár, ezt biztosan ti is jól tudjátok. Meglehet, hogy benneteket is ért már zaklatás. Ez a sorozat bemutatja nekünk, hogy a fiatal Spencer hogyan küzdi le a benne felhalmozódott sérelmeket. Spencer fekete diák és nagyon sikeresnek mondható futballista a South Crenshaw High Schoolban. Ebben az iskolában anyagi problémákkal küszködő diákok járnak. A Beverly Hills-i gimnázium át szeretné csábítani a fiút, hogy játszon az ő csapatukban. Ez egy óriási karrierlehetőség a fiú számára a nyomornegyedből való kikászálódásra. Édesanyja és legjobb barátja is arra biztatja, hogy iratkozzon át, végül meggyőzik a fiút. Spencer eddigi élete kettészakad, a gazdag és a szegény réteg jól kirajzolódik a történet során, mivel Spencer nem csak átiratkozik a gimnáziumba, hanem el is költözik otthonról, méghozzá fényűző Beverly Hillsbe.

Igaz történet alapján készült, a sorozatot Spencer Paysinger élete ihlette, aki próbált magának egy élhető életet teremteni.

Nem túl hosszú sorozat, főleg 12 év felettieknek ajánlanám. (Papp Sára Amira)

Rajzverseny

A DÖK rajzversenyére hárman jelentkeztek, ezért a zsűri úgy döntött, hogy nem rangsorolja őket, hanem mindegyiküket különdíjban részesíti. A különdíjasok tehát: Tóth Csenge (5.c), Máthé Lili (6.c) és Halász-Ország Sámuel (6.a)

Tóth Csenge

Halász-Ország Sámuel

Máthé Lili

Máthé Lili

Versíró verseny

A Tavaszi Kulturális Versenyek keretein belül megrendezésre került a DÖK versíró versenye, ami a rajzversenyhez hasonlóan szintén elég családiasra sikerült: a három pályázót a zsűri nem rangsorolta, hanem egységesen különdíjban részesítette. Hogy eljussanak szélesebb közönséghez is, ezúton szeretnénk az írásaiknak megjelenési lehetőséget biztosítani! Fogadjátok szeretettel a pályamunkákat!

Galik Kamilla - Tavaszi ének

A hajnali pára fátylat húz a rétre,
A fűszálak harmatcseppjük őrzik féltve.
Minttha megannyi igazgyöngy teremne az
éjben,
Lehullt csillagoknak földön ragadt fénye.

A tónak tükörvize sötéten csillan,
Az emberi gond gyorsan elillan.
Fénylik a Hold, néma az erdő,
A hajnal bíborral, sebesen jó.

Sóhajt a szél suttognak a fák,
Kelyhét nyitja megannyi virág.
Smaragd zöld rügy sarjadzik az ágon,
Gyengéd fény fut végig a tájon.

Hűvös van még, s frissítő a lég,
Fölöttem pirosan lángol az ég.
Pacsirta szólal, ébreszti a nádat,
Benne a tücsköt kettőt-hármat.

Szaladok a fehér fényre,
Erdőből a nyüzsgő rétre.
Fénylő szálak hullámozó tengerén,
Élet pezsdül a világ e szegletén.

Fecske röppen, csíkot húz az égre,
Vonalakat a véghetetlen kékre.
Lepkék százai indulnak útnak,
Színes fényként egyszerre gyúlnak.

Zúg a folyó, ő is dalol,
Belé a szarvas szomjasan hajol.
Béka csobban körül a vízbe
Hullámok remegnek körkörös ívbe'.

A Nap lassan hanyatlak az égen,
Karmazsin vörössé válik a bérceken.
Felhők széle ölt színes csipkét
Fényével festi a tónak vizét.

Utolsó zenéjét játssza a határ,
Utoljára sír fel a cinege madár.
Csukódnak a szirmok, az esti óra jó,
Aludni készül a rét és az erdő.

Az égi bársonyra fehér cseppek hullnak,
Ők őrzik meséit jelennek és múlnak.
Egyszer majd elmesélik, hogyan dalolt
A folyó, mikor a tavasz a völgybe hatolt.

Tóth Csenge - Kiskertem

Házam előtt virágoskert
Szellő fújja arcomat
Hallom a madarak csicsérgését
Megérkezett a tavasz.

Becsukom a szemem,
És érzem virágjaim illatát.
Hallom a méhecske
zümögését,
Mely épp egy virágra szállt.

Kinyitom a szemem
Oly csodaszép e táj,
Kiskertem ruhácskája
Ezerszínben pompáz.

Piros rózsza, tulipán
Kék ibolya, gyöngyvirág,
Hóvirág és százszorszép
Kérlek, virágozzatok százszor még!

Tavaszi zápor zavarja meg a csöndet.
Lágy eső áztatja a kertem minden szegletét.
Szobám ablakából nézem tovább
Kicsiny kertem szivárványát.

Bari Zalán: Tavasz 22

Vége itt a tavasz,
Télt követő szakasz.
Mint egy igazi kamasz,
Épp annyira ravasz.

A suli vége nincs soká,
Ha az idő egész jó már,
És kitört a tavaszi botrány:
Valaki almákat dobált!

De hát oly bolond ez az egész,
Az ablakon minden kismadár benéz,
És látja, mily sok a hulladék, szemét,
Az alma rohad, megeszi a penész.

Ám ez az egész nem csak rossz
Van itt bizony bőven jó:
Tanórákon elsütött poénok,
Ravaszágon röhögő kamaszok.

Már megint mi történik itt?!
Hogy áprilisban havazik?
Hogy az időjárás most is téli?
Mondd, miért kell megint fázni?!

Az idei magyar szín a narancs,
Meglép, hogy nem tört át az agancs?
Bizony ártott volna, mint egy kullancs,
De nem bánthatnak senkit, ez parancs.

Ez micsoda? Egy egyszerű kis játék,
Az ifjú lépked, mindenki csak ránéz,
Mögötte ordítja Hádész:
Ma nagyot nőtt az árnyék!

Egyik ablakon kikiált a Rüzmi,
Hogy megérkezett a megrendelt müzli!
Érte az Ákos a Dandit kiküldi,
Legyen mit enni, legyen min ülni...

Ez az ember nagyon kemény,
Mindig csak edz, sohasem henyél
Az utak mellett üldözi egy menyét
Onnan már csak húsz kilométer
Hetény

Ha vége a tavasznak, jöhet a nyár,
Kisdzsoni ropogtathat kukoricát,
Szigeten ismét lesz fesztivál:
Mindenki előadja a maga kis dalát.

Látod, mindenki a nyarat várja,
Órák közben rágót rágva,
A sok butaságot meg sem bánva,
Készül a kamasz a ravasz nyárra.

De ameddig a tavasz tart,
A diák könyveket olvasgat,
Miközben lelapult, kilyukadt
Az, amely nagyon-nagyon ravasz.

Olvasósarok

Olvasósarok című irodalmi rovatunk lehetőséget biztosít egy-egy vállalkozó szellemű tanuló számára, hogy a nagyközönség előtt is bemutatthassa írását. Várjuk olvasóink műveit a dokpiarfelső@gmail.com címre. A levél tárgya legyen: "Olvasósarok".

Elsőként Farkas Viola 8.a osztályos tanuló *egyszer te is hazatalálsz* c. novelláját mutatjuk be.

Farkas Viola

Egyszer te is hazatalálsz

1943 tavaszát írtuk. 5 nap volt még húsvétig. És bár édesapám megígérte, hogy hazajön, még nem volt sehol. Már tűkön ülve vártuk őt édesanyámmal. Azokban a napokban, ahogy egyre nőtt bennem a csalódottság érzése, már azok a dolgok is, amik addig színesebbé tették az életemet, elvesztették a fényüket. Úgy éreztem, csak az teheti megint széppé a világot, ha apám végre otthon lesz. Persze akkoriban csak magamra tudtam gondolni. Fel sem fogtam, hogy talán azért hanyagolja a sajátját, hogy másnak ne kelljen elhagynia a családját. Aztán mégis sikerült valakinek, aki nem apám volt, hanem valaki nagyobb, hatalmasabb, visszaadnia a reményt.

Egy komor reggelen kezdődött. Odakint esett az eső, ezért mi odabent foglaltuk el magunkat. Mint mindig most sem szóltunk egy- két szónál többet egymáshoz, csak úgy éltünk egymás mellett. Ez a várakozás egyikünkre sem volt valami jó hatással.

Azon a reggelen mind a ketten olvastunk. Legalább is szerintem anyám olvasott, mert én csak néztem a könyvet, de nem láttam. Nem fogtam fel belőle egyetlen szót sem. Apátiámnak egy durva dörömbölés a bejárati ajtón vetett véget. Anyámmal egyszerre kaptuk fel a fejünket, aztán egymásra néztünk. Tudtam, hogy mindkettőnkben felmerült a legrosszabb: apám halálhírét hozzák. Lassan feltápáskodtunk, és odamentünk az ajtóhoz. Ahogy anyám kinyitotta, egy ázott, borotvátlan, idős ember nézett vissza ránk. Nagy kő esett le a szívünkről, így amikor az öreg azt kérte hadd húzza meg magát nálunk pár napra, aztán már nem is zavarna tovább, kérdés nélkül beengedtük.

Miután megszabadítottuk ázott csomagjaitól gyorsan felszaladtam az emeletre előkészíteni neki a vendégszobát, hogy amint megitta a jó meleg teáját, rögtön lefektethessük.

Igyekeztem minden kérdésnek azonnal megfelelni, hogy ha majd apám hazajön, büszkeségtől dagadó mellel mondhassa, hogy az ő fia vagyok. Anyámba kezdett visszatérni a szín azáltal, hogy megint gondoskodhatott valakiről. De a legjobban annak örültünk, hogy valami elvonja a figyelmünket a bánatról, és az egyre közelebb szoruló szenvedésről.

Másnap reggel, ahogy lábujjhegyen lesomfordáltam, azzal a szándékkal, hogy nem ébresztem fel anyámat, a konyhában a bácsival találtam szemben magamat. Ilyen vészterhes időkben semmi furcsát nem találtam ebben, hiszen tegnap én is hallottam, ahogy anyám azt mondta, ha bármire szüksége van, nyugodtan kiszolgálhatja magát.

Vágtam magamnak egy szelet kenyeret, aztán leültem az asztalhoz. De mint máskor, most sem ment le egy-két falatnál több a torkomon. Ezek az étkezések mindig azokat az időket juttatták eszembe, amikor még teljes volt a családom. Ez a tétovázás valószínűleg az öregnek is feltűnt, mert ezt kérdezte:

- *Jól vagy fiatalember?* - ez volt az első alkalom, hogy a köszönésen kívül másról is beszéltünk.
- *Azt hiszem* - olyan jóságos arccal és kedves tekintettel fordult felém, hogy eldöntöttem: ha tovább firtatja a dolgot, elmondom neki, mi a baj.
- *Akkor miért nem eszel? Ettől fogsz szép nagyra nőni.*
- *Tudja úgy volt, hogy apám húsvétra hazajön* - igaz, hogy nem kérdezte, de olyan régóta volt bennem, hogy már muszáj volt megbeszélnem valakivel.
- *Húsvétig még rengeteg idő van* - fűrkésző tekintete kicsit feszélyezni kezdett. - *De talán ha imádkozol érte hamarabb itt lesz.*

- *Imádkozni? Azt hogy kell?* - mind katolikusok voltunk, de templomba egy évben egyszer, ha elmentünk, így nem is csoda, ha nem tudtam mit hogyan kell csinálni.

- *Édesanyád nem tanította meg hogyan kell?* - csak ráztam a fejemet, és magamban arra gondoltam anyámnak biztos eszébe sem jutott.

- *Akkor gyere közelebb. Majd én megmutatom* - azzal közelebb húzta magához a széket.

Amikor azt mondta, majd ő megtanít, igazat beszélt. Az elkövetkezendő három napban megmutatta, hogyan vetünk keresztet, hogyan térdelünk le a templomban, mesélt a kis Jézus születéséről, a tanításairól, aztán pedig a keresztre feszítéséről. A lelkemre kötötte, hogy minden este elalvás előtt mondjam el a Miatyánkot, és kérjem Istentől, hogy apám épségben hazatérjen. Bár nem nagyon tudtam, hogy ez mire jó, és belül nem is hittem benne, hogy van bárki, aki segíthet rajtunk, mégis megtettem mindent, amit mondott. Anyámnak nem szóltam erről semmit. A legnagyobb titokban csináltam mindent, amikor már biztos voltam benne, hogy álomra hajtotta a fejét.

A negyedik napon aztán - húsvét előtt egy nappal - összepakolta a holmiját, és azt mondta, hogy most kell indulnia.

- *De kérem, van hova mennie? Nem marad még egy napot?* - anyám az a drága lélek, minden áron marasztalni akarta.

- *Igen asszonyom lesz hova mennem. Tudja máshol is szükség van rám* - értetlen tekintettel néztünk rá. Nem adott magyarázatot, csak megemelte foltos kalapját, és elköszönt - *A viszontlátásra!*

Egy ideig még néztünk utána, aztán anyám elkezdett betessékelni a házba. De ahogy elnéztem a másik irányba, egy férfit vettem észre. Nem foglalkoztam vele különösebben, ezért már majdnem bent voltam az előszobában, amikor még egyszer odanéztem.

- *Majd csukd be az ajtót!* - anyám nem várta meg, míg bejövök, visszament a konyhába a gáz mellé, csak onnan kiabált ki nekem.

De nekem eszem ágában sem volt becsukni azt. Ahogy egyre közelebb ért az az alak, úgy lett nekem egyre ismerősebb. Már csak pár száz méter választott el bennünket, amikor felismertem benne az apámat.

- *Apa!* - szaladtam hozzá, ahogy csak bírtam. Még láttam, ahogy anyám is kijön, és könnyek lepik el a szemét.

- *Ó, Istenem!* - motyogta maga elé.

- *Fiam!* - apám felkapott, megforgatott, és jó szorosan megölelt. Ekkora már anyám is odaért, így őt is odavonta magához.

Miközben erősen kapaszkodtam édesapám nyakába, észrevettem még valakit. Az idős úr ott állt az utca végén, és mosolyogva minket nézett. Integettem neki, ő pedig visszaintett. Aztán felnézett az égre, és bólintott egyet, majd felém is biccentett, és továbbment az úton.

Amikor felnézett az égre, megértettem mindent. Arra gondoltam, hogy tényleg van Isten. Tényleg megszületett, és tényleg meghalt. És most tényleg neki köszönhetem, hogy az élet újra szép. Hogy a családom megint együtt van. Én is felnéztem, és elmormoltam egy köszönömöt.

Azóta a húsvét óta, nagyon sok másik is eltelt már, de soha nem felejtettem el, amit akkor tettem. Kissrácként még nem tudtam ezt, de később rájöttem, hogy amikor befogadtuk azt a bácsit, magát Istent fogadtuk be. További életem során is mindig ott volt nekem, amikor szükségem volt rá. Ezért is lettem pappá. Mert tudtam milyen sokkal tartozom neki, és csak úgy tudom visszafizetni, ha neki szentelem az életemet. És ez mindnyájunkkal így van, talán észre sem vesszük, de Ő mindenhol ott van, és vigyáz ránk.

„Átala hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és megdicsőítette, hogy higgyetek és reméljete az Istenben.”

Ludwig Knaus: Salamon bölcsessége (1900 körül)

Nyári programlehetőségek

Amikor beköszönt a mindenki által várt nyár, végre senkinek nem kell a tanulással vagy leckeírással foglalkoznia. Ezzel együtt sok szabadidő szakad a nyakunkba, aminek az elején örülünk, majd nemsokára kezd unalmassá válni, egy idő után pedig egyszerűen nem tudunk magunkkal mit kezdeni. Az alábbi tippeket ajánljuk mindenkinek ezekre az időkre.

Alkoss valamit!

Otthon biztos találsz olyan kacatokat, amik már nem kellnek senkinek, csak a helyet foglalják, és igazán nem is hiányoznának. Figyelj a környezetvédelemre, és hasznosítsd újra a holmijaidat! Ha esetleg ehhez még nincs kedved, akkor egy papír és egy ceruza is megteszi, ezekkel is lehet nagyon szép dolgokat alkotni. Menj ki a kertbe, rajzolj le egy virágot, vagy valamit, amit szépnek látsz!

Nézz meg egy filmet vagy egy sorozatot!

Egy film vagy egy sorozat szintén izgalmas elfoglaltság. Egyedül is nagyon jó, de egy barátal vagy testvérrel még jobb. El tudsz merülni egy másik világban, ezzel együtt új élményeket szerezhetsz. Sok film vagy mese alapvető tanulságokat hordoz magában, ezért szintén javaslom ezt a tevékenységet.

Kinti szabadidős tevékenység

Ha nem szeretsz bent ülni, akkor ez pont neked való! Menj ki barátaiddal együtt focizni, strandolni vagy biciklizni! Ha pedig éppen nem ér rá senki, menj el biciklivel vagy gyalog felfedezni új környékeket!

Olvass egy jó könyvet!

Mi sem lenne jobb, mint olvasni egy jó könyvet? Itt szintén egy másik világban tudsz elmerülni, az izgalmak közepette pedig a melegekről is megfeledkezel. Nézz körbe otthon, vagy ha ott nem találsz, akkor a könyvtárban biztos lesz számodra izgalmas olvasmány!

Frissítő vagy süti készítése

Mindenki szereti a finom, házi készítésű finomságokat, pláne, ha hideg is. Keress egy jó receptet, készítsd el, aztán élvezd az ízkavalkádot! Ha még nem vagy elég biztos a konyhai eszközök használatában, kérd egy tapasztaltabb ember segítségét!

Recept

Szeretnénk segíteni nektek, hogy senki ne maradjon nyáron hűsítő nélkül. Próbáltunk olyan receptet összeállítani, ami egyszerű, de mégis nagyon finom. Jó szórakozást kívánunk hozzá!

Görögdinnyés-bazsalikomos ital

Hozzávalók:

1 liter víz

6 bazsalikomlevél

60 gramm dinnye

1) Tegyük be a vizet a hűtőbe, minumim egy órára.

2) Kockázzuk fel a dinnyét és adjuk hozzá a bazsalikomot (mindenképp mossuk meg). Majd pürésítsük össze, én a turmixgépet ajánlanám.

3) Öntsünk a dinnyés püréhez vizünket! Ha kész vagyunk akár jégkockát is adhatunk hozzá!

Egyszerű, de nagyszerű!
Kellemes felfrissülést kívánok!

Búcsúzunk

Nehéz elkezdni egy olyan cikket írni, ami tudom, hogy arról szól, jövőre már nem leszünk ennek az iskolának és csapatnak tagjai.

Azt hiszem, mindnyájan mondhatjuk, nagyon gyorsan eltelt ez az idő, itt a Piarista Iskola felső tagozatán. Rengeteg élménnyel és tudással gazdagodva megyünk el.

Köszönjük tanárainknak, akik minket életre neveltek, és a szívünkbe zárták magukat személyiségükkel, tanításukkal. Sokszor nem értékeltük munkájukat, de biztosak lehetnek benne, hogy nagyon hálásak vagyunk. Köszönjük a barátainknak, osztálytársainknak, akik a napjainkat szebbé tették! Végül nagyon szépen köszönjük a DÖK csapatának, akik megtettek mindent annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat! Sok emlék, sok élmény, sok kaland mind egy helyen, ez biztosan hiányozni fog számunkra. Azonban mennünk kell, előttünk még az egész élet. Szívből kívánjuk mindenkinek, hogy olyan örömmel élje meg a következő tanéveket, mint amilyenek nekünk voltak!

Kerekes Maja, Virág Eszter, Papp Sára Amira

A búcsúzó osztályok:

8.a

Osztályfőnök:

Telek Péter Pál

Berki Boglárka
Csonka Gyöngyike
Farkas Viola
Gerencsér Vivien Ivett
Gyuris Hunor
Katona Olivér Béla
Kerekes Maja
Kollár Ferenc
Lajos Erik Xavér
Maczkó Attila Enrikó
Molnár András Endre
Nagy Erik
Sipos Veronika
Szabó Milán
Takács Kinga
Tóth Zsombor
Tők Csenge Boglárka
Zsiros Mihály

8.b

Osztályfőnök:

Romanóczi Györgyné

Földvári Anna
Fűz Lili
Galik Kamilla
Gazdik Bálint
Halász-Ország Patrícia
Heródek Luca
Kapás Luca
Kis Viktor
Kovács Sándor
Kovács Tamás
Pap Levente
Pencz Balázs
Pomozi Petra
Rebek Dóra
Rózsavölgyi Ferenc
Sándor Viktor
Seres Janka
Somodi László
Szabó Ádám
Szabó Irén
Szűcs Jázmin
Tálas Máté
Tamás Eszter

8.c

Osztályfőnök:

Erdős Anita

Baksa Tamás
Bari Zalán Zsolt
Barna Zsuzsa
Benkő Zsófia
Bodor Lilla
Fózer Márk
Jakubek Benedek
Kardos László
Kishalmi Ákos
László Botond
Mogyorós Zalán
Papp Sára Amira
Péter Szabó Patrik
Szabó Márk
Szíjártó Vince Orlandó
Turák Levente
Virág Gréta Kata
Zsemberi Zsolt
Zsirmik Zsombor
Virág Eszter

8.a

8.b

8.c

Rejtvény

6	1	8			3	2		7
9						5	8	
4		5	2		1		9	3
		2	6			3		5
				5				
5		4			7	8		
3	4		8		5	9		2
	8	6						4
2		9	4			1	3	8

1		5	2		6	7		8
	4					2	1	
2		8	1		7		9	5
8		4	6		2	9		
5				9				7
		9	7		3	8		4
7	8		4		1	5		9
	5	2					7	
4		1		7	5	6		2

	7							6
	1		5	3	6			2
3				1				9
		8		9		5		
7		6		4		9		2
		2		6		1		
5				2				7
	9		8	7	4			1
	2							3

Viccek

Két bolond ül a tengerparton. Az egyik beledob egy kockacukrot, a másik bolond beleszalad a vízbe és megkóstolja.

- Te ez a víz még mindig sós!
- Te bolond vagy, még nem kavartam meg.

A tengerparton egy pasas olyan krémet árul, amitől a cápák állítólag undorodnak. Az egyik vásárló, miután alaposan bekente magát a szerrel, még mindig hitetlenkedik, és megkérdezi:

- És valóban nem esznek meg a cápák?

Mire az eladó:

- De megesznek, csak undorral.

Repülőgép közeledik éjszaka a repülőtér felé. A pilóta elhatározza, hogy megráfálja a tornyot és eltorzított hangon szól a mikrofonba:

- Találd ki, hogy ki vagyok!

Erre az irányítótorony diszpécsera lekapcsolja a leszállópálya fényeit és visszaszól:

- Te meg találd ki, hogy hol vagy...

Összevert ember támológ este az orvoshoz. A doki szörnyülködve így szól:

- Magával meg mi történt?
- Nekem jött egy hattyú!
- Egy hattyú?
- Utána elütött egy ufó!
- Hm, egy ufó...
- Aztán oldalba csapott egy angyal!
- Aha értem. És utána?
- Utána kikapcsolták a körhintát.

Szabó Dénes

Impresszum:

LAUDETUR! - A kecskeméti Piarista Iskola felső tagozatának diáklapja

Főszerkesztő: Papp Sára Amira

Műszaki szerkesztő: Petőcz Tamás

Szerzők: Farkas Viola, Virág Eszter, Kerekes Maja, Szabó Dénes

Lapzárta: 2022.06.09.

Kiadja: Piarista Gimnázium, Kollégium, Általános Iskola és Óvoda, Kecskemét

Kapcsolat: dok-felso@diak.kecskemmet.piarista.hu